

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 20-10-19

Col·lecta.....	112,77
Caixetes.....	8,47
Caixetes Càritas:.....	20,05
Caixetes ciris.....	22,05
Menjador.....	50,00

Diumenge XXXI del temps ordinari (C), 3 de novembre de 2019.

Sv 11,23-12,2 / Sl 144 / 2Te 1,11-2,2 / Lc 19,1-10

C.E. ANEM A CAMINAR

Sortida dia 28 d'octubre a ARBUCIES-JOANET-SURO DE CAN FORMIGA

Hora trobada Parroquia Poblenou 9 del matí

TOTS SANTS I FIDELS DIFUNTS

El proper divendres, dia 1 de novembre, solemnitat de Tots Sants, se celebrarà la missa a les 12 del migdia. Serà l'única missa corresponent a aquesta solemnitat, ja que no hi haurà missa anticipada el dijous al vespre. D'altra banda, dissabte vinent, dia 2, commemoració de tots els fidels difunts, a la missa de les 8 del vespre es pregarà especialment per totes les persones de la nostra parròquia que aquest darrer any han estat cridades a la casa del Pare.

GRUPS DE REFLEXIÓ CRISTIANA - CATEQUESI

Dissabte que ve, a dos quarts de 7 de la tarda, tindrà lloc una nova sessió dels grups de reflexió cristiana - catequesi.

Fes-me assenyat i sincer

Jesús, ajuda'm a adquirir el seny i l'equilibri, per donar a cada cosa i a cada actitud el valor que té en la meua vida. Que mai no em deixi enegar per l'orgull, exagerant el bé que faig o les qualitats i, sobretot, que no humiliï mai els altres sobreposant-me a ells o menyspreant-los. Que, amb senzillesa, reconegui els meus límits i les meves mancances i obri el cor a la teua ajuda i a la dels altres. I que no em deixi portar pel pessimisme o per una falsa humilitat que m'impedeixi reconèixer les meves qualitats i fer el bé. Fes-me assenyat i valent, responsable i solidari pel bé de tots; que els pugui servir amb amor i llibertat, desenvolupant les meves capacitats, però que ho faci sempre amb senzillesa.

Josep Codina

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

27 d'octubre del 2019 Núm. 820

Diumenge XXX durant l'any C

Jo no soc com els altres

“Els cristians correm el risc de pensar que no som com els altres. L'Església és santa i el món viu en pecat. Continuarem alimentant la nostra il·lusió d'innocència i la condemna als altres, oblidant la compassió de Déu envers tots els seus fills i filles?” J.A.Pagola

L'evangelista Lluc ens diu que Jesús parlava amb uns que es tenien per justos, se sentien segurs i menyspreaven als altres. L'exemple que els posa de dos homes que fan pregària al temple, no pot ser més clar. Un d'ells, amb el cap ben alt, deia: “Gràcies, Senyor, jo no soc com els altres que són lladres, injustos, ...”; i l'altre, del fons estant, no s'atrevia a aixecar els ulls: “Oh, Déu, tingues compassió de mi, que soc pecador”.

En molts altres fragments de l'evangelí es posa de manifest la necessitat que tenim de veure-hi clar. La humilitat és la veritat, ja deia Santa Teresa. Quan fem servir les comparacions per justificar-nos, anem bastant cecs. “Mira primer la biga en el teu ull, i després veuràs més clara la palla a l'ull de l'altre”. Igualment, en la pregària dels salms, hi trobem versets com ara aquests:

*Preserva el teu servent de l'orgull,
que no s'apoderi de mi;
així seré irrepreensible,
i net d'una gran culpa.*

*Que et complaguin les paraules dels meus llavis
i que et siguin agradables els pensaments del meu cor,
Senyor, penyal meu, redemptor meu! Salm 19, 14-15*

Pensar en els altres amb el cor benivolent, sense classificar-los en categories, és el que més s'assembla a la mirada de Déu. Ell que és pare i mare, no rebutja res del que ha creat, ens estima tal com som, amb les nostres febleses, i ens perdona abans que li demanem.

Senyor, ajuda'ns a veure el cantó bo de les persones, dóna'ns llum per poder reconèixer la veritat, moure la nostra conversió i per poder oferir-nos mútuament el teu perdó.

A.T.G.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 35,12-14.16-18)

El Senyor fa justícia, no té miraments amb el prestigi dels homes, no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honoren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no es consolen fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervingui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

Salm responsorial [33,2-3.16.18.19.23]

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin.

Els ulls del Senyor vetllen pels justos, / escolta quan criden auxili. / Així que criden, el Senyor els escolta / i els treu de tots els perills.

El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, / salva els homes que se senten desfets. / El Senyor rescata de la mort els seus servents, / i no acusarà els qui es refugien en ell.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.16-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meva vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. Durant la meva primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 18,9-14)

En aquell temps, Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justos i tenien per no res a tots els altres: «Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu i l'altre cobrador d'impostos. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: «Déu meu, us dono gràcies perquè no sóc com els altres homes: lladres, injustos, adúlter, ni sóc tampoc com aquest cobrador d'impostos. Dejuno dos dies cada setmana i us dono la desena part de tots els meus ingressos.» Però el cobrador d'impostos, que s'havia quedat un tros lluny, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit i deia: «Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador.» Us asseguro que aquest tornà perdonat a casa seva i l'altre no; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Abraçar el foc

El foc és una realitat extraordinària, màgica, que embruixa i sedueix. Però alhora és també una realitat destructiva, que crema i fa miques allò que era tant preuat.

Sembla obvi que per combatre el foc no s'hi pot llençar més foc, ni tampoc gasolina o qualsevol substància inflamable. Per desactivar la destrucció d'un foc, n'hi ha prou amb deixar que l'aigua abraci el foc banyant els seus fonaments. L'aigua no necessita tenir força impetuosa, ni ser espectacular: la seva mateixa existència quan inunda la realitat té un gran poder: extingir el foc.

Així mateix passa amb la violència i la pau. És inútil, contraproductiu i absurd llençar violència a la violència, perquè sempre n'obtidrem molta més violència, sigui visible o estructural. En canvi, la pau i la noviolència que es cultiven al cor de cadascú no requereixen d'armes ni d'embranchada especial. Tenen dignitat pel sol fet d'estar-hi presents, com l'aigua és pura i cristal·lina. La seva sola existència, sumada com milions de gotes d'aigua, extingeix el foc.

Preparem en els nostres cors per tal que, des de la pregària, aquesta pau de Déu extingeixi a través nostre tots els focs, vinguin d'on vinguin, amb una abraçada.

Joan Morera